

We Lwowie, dnia 24. maja 1902.

Aleg. 51

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie nadania szpitalowi w Gorlicach charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Wysoki Sejmie!

Gorlicki Wydział powiatowy wybudował z funduszków powiatu i ze składek publicznych w Gorlicach szpital na 40 łóżek i zaopatrzywszy go w potrzebne urządzenia, oddał do użytku publicznego na dniu 1. grudnia 1899, pokrywając wszystkie wydatki z własnych funduszków powiatu.

Ponieważ powiat gorlicki, jako założyciel, aktem fundacyjnym, zdziałanym w myśl postanowień §. 2. ustawy z 28. lipca 1897 Nr. 47 dz. u. k., oddał ten szpital na własność utworzonej przez się fundacji szpitalnej, a Wydział krajowy uznał potrzebę szpitala publicznego w Gorlicach, przeto Wysoki Sejm uchwałą z dnia 11. kwietnia 1900 r. przyznał temu szpitalowi od 1. lipca 1901 r. prawo publiczności i powszechności; projekt odnośnej ustawy przesłany został pismem Marszałka krajowego z dnia 11. kwietnia l. s. 1.363 c. k. Rządowi, celem przedłożenia go do Sankcyi Cesarskiej.

Gdy już termin oznaczony w uchwale Wysokiego Sejmu był bliski, a nie było jeszcze rezolucyi c. k. Rządu na powyższe pismo Marszałka krajowego, przeto Wydział krajowy, w myśl intencji Wysokiego Sejmu i chcąc ulżyć ciężarowi powiatowi, który nie mając żadnego prawnego obowiązku, przez 7 miesięcy szpital własnym kosztem dla użytku publicznego utrzymywał, postanowił uchwałą z dnia 30. czerwca 1900 r. l. 42.265 objąć szpital w Gorlicach pod swój zarząd i od daty 1. lipca 1900 pokrywać z funduszu krajowego kosztą leczenia ubogich chorych.

Wydział krajowy mógł postąpić tylko w ten sposób, albo musiałby był w interesie powiatu, ponoszącego cały ciężar utrzymania szpitala, dopuścić zamknięcie tego zakładu, co jednak nie zdawało się być wskazaniem, ponieważ szpital, raz otwarty, zaczął już spełniać swe zadanie dla dobra cierpiącej ludzkości, a sankcyonowania projektu ustawy można się było spodziewać w niedalekiej przyszłości.

Tymczasem Prezydium c. k. Namiestnictwa odezwą z dnia 29. sierpnia 1901 l. 10.099 oznajmiło, że c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych nie może przedłożyć do Najwyższej Sankcyi uchwalonego przez Wysoki Sejm projektu

ustawy, uznającej szpital w Gorlicach za powszechny, a to dlatego, ponieważ data Sankcyi musiałaby być późniejszą od zamieszczonej w artykule I. daty, od której szpital miałby być uznany za powszechny.

C. k. Rząd zaproponował Wydziałowi krajowemu, ażeby, jeżeli uzna się kompetentnym, umieścić — z zastrzeżeniem dodatkowej aprobaty Wysokiego Sejmu — inną, późniejszą datę w artykule I projektu ustawy, n. p. 1. stycznia 1902.

Wydział krajowy, uważając jednak, że w sprawie tak istotnej, jaką jest oznaczenie daty, od której ustawa ma obowiązywać, nie mógłby decydować, oraz uznając obowiązek usprawiedliwienia swoich zarządzeń przed Wysokim Sejmem, postanowił odnieść zię w tej sprawie do Wysokiego Sejmu i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- I. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego do wiadomości.
- II. Sejm uchwała załączony % projekt ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Łodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

A. Potocki, w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Gorlicach charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Gorlicach zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Art. II.

Komitet szpitalny ma się składać:

- a) z delegata Wydziału krajowego;
- b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej lub jego zastępcy;
- c) z delegata Wydziału powiatowego i
- d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia gmachu szpitalnego pokryje fundusz powiatowy, stosownie do postanowienia §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Nr. 47 Dz. u. kr.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
